

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:
http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milián.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubi i Enric Rimbau

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.
Aldaià (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mèdia: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El vell PSOE fascina

No és cap novetat que l'esquerra europea s'ha instal·lat en una desorientació ideològica i estratègica profunda i permanent. No hi ha referents viables i l'últim lideratge amb una certa brillantor va ser, precisament, el de José Luis Rodríguez Zapatero. El líder socialista espanyol va tenir un temps de glòria al principi del seu mandat, quan va retirar les tropes espanyoles de l'Iraq, i –sempre en aquell període– va prendre unes quantes mesures de caire republicà, vinculades als drets individuals.

Però, més enllà del primer mandat, Zapatero ha vist com declinava la seva estrella. Primer, a l'exterior, amb una política internacional molt poc definida i plena d'errors derivats d'un excés de nacionalisme (el cas de la negativa a reconèixer la República de Kosovo és paradigmàtic) i, en l'àmbit intern, el govern socialista tampoc no va marcar distàncies respecte a la política econòmica heretada del PP, amb una base fortament especulativa i vinculada al sector de la construcció.

D'una altra banda, ja a final de la primera legislatura, el socialisme espanyol va començar a mostrar símptomes d'un ancoratge molt feble en les tesis socialdemòcrates. Especialment discutibles van ser dues mesures populistes: la deducció lineal de 400 euros en l'IRPF i els 2.500 euros per naixement que van cobrar totes les famílies, al marge del seu nivell de renda.

Tot plegat ha desembocat –en un moment de crisi com l'actual– en un descrèdit notable de l'actual líder del PSOE. José Luis Rodríguez Zapatero ha hagut de fer un tomb de 180 graus en la política econòmica, pressionat pel directori europeu, que li exigeix una reducció dràstica del dèficit públic. El govern espanyol, a més, ha hagut de socórrer els bancs i caixes amb diner públic i, de resultes d'això, s'ha trobat obligat a retallar un 5% el sou dels treballadors públics i a congelar unes pensions que ja eren de les més baixes d'Europa.

I així ha arribat una vaga general, amb el distanciament corresponent entre el PSOE i els sindicats. Això, en un context de desocupació que ha liquidat la credibilitat del gabinet que presideix Zapatero. A més, la derrota de la candidata oficialista a Madrid ha obert de bat a bat la porta a la dissidència pública de notables sectors del socialisme espanyol.

En definitiva, tot plegat ha reorientat la mirada de l'esquerra espanyola cap a unes altres èpoques. Per això, per exemple, el PSC reclama la presència de Felipe González a la campanya catalana, o el PSIB insisteix a proposar una estratègia basada al màxim possible en el debat local de les Illes. El socialisme espanyol ja no mira cap a l'esquerra, sinó cap enrere.

Als nostres lectors

EL TEMPS obre una nova etapa. Com sempre, aquest setmanari mantindrà la voluntat de qualitat, amb continguts de primer nivell, col·laboradors de prestigi i una oferta periodística amb caràcter propi i un estil ben definit. Però, a més, EL TEMPS ha decidit d'afrontar també la seua expansió a internet, amb nous formats que aniran complementant la distribució tradicional en paper. Els anys vinents seran els que marcaran les tendències definitives de les empreses periodístiques i el setmanari de referència en català hi tindrà un paper destacat. Per tot plegat, la revista ha decidit la incorporació de Salvador Cot al capdavant del projecte.

Eliseu Climent, editor